

Lezingen

- Gn 3, 9-15 (God vervloekt de slang die de mens heeft verleid)
- Mc 3, 20-35 (Ziehier mijn moeder en mijn broeders)

Homilie

Beste medegelovigen,
de meesten onder ons heb dat zeker al eens moeten horen van: 'Doe je niet te veel, werk je niet te veel, eet je wel voldoende, slaap je wel goed en genoeg?' Bezorgde vragen van binnen het gezin, binnen de familie. Een manager gaf ooit toe dat hij een tijdlang te veel had gewerkt. Hij wou carrière maken en vooruitkomen. Zijn vrouw begreep hem het best, want ze was zelf ook zeer actief, alleen de kinderen verstonden het niet. Iets te laat zag de man dat hij onvoldoende aandacht voor hen had gehad. Hij was voor hen te weinig vader geweest.

Is er zoiets van deze ongerustheid aanwezig wanneer de leerlingen van Jezus naar hem toegaan? Is hij is niet te druk doende? De mensen verlangen zoveel van hem. Kijk, hij heeft zelfs geen tijd om te eten. Is hij niet bezig zichzelf te verwaarlozen ten koste van?

Zijn verwanten verwijten Jezus dat hij buiten zinnen is, dat hij zichzelf niet meer is. Een eigenaardige reactie omdat we voordien in het evangelie lezen dat veel mensen onder de indruk komen van Jezus. Hoe ver zal hij gaan in dit succes? Wat gaat erop volgen? Zal het hem naar het hoofd stijgen? Zijn familieleden uit Nazareth willen hem terug thuis. Of kan het zijn dat zijn familie Jezus komt halen omdat hij in Nazareth moet zijn om daar voor zijn moeder en familie te zorgen. Het is niet zo prettig; een moeder die haar volwassen zoon komt halen. Had ze niet het recht om hem te wijzen op zijn verplichtingen thuis? Jozef was er niet meer.

Jezus kiest voor een andere partij. Deze van God. Zij waren daarover bezorgd. Is Jezus niet op een gevaarlijk spoor, door zo voortdurend te hameren op eerlijkheid, door zijn kritiek op bepaalde praktijken, door te stellen dat de mens belangrijker is dan de sabbat (cf. Mc 2,27)? Gaat het niet verkeerd uitlopen? Gaat hij het niet verder aan de stok krijgen met Farizeeën en Schriftgeleerden? Is het wel verstandig wat hij doet? En zelfs gevaarlijk?

Het verwijt van de Schriftgeleerden

Helemaal ongelijk hebben ze natuurlijk niet, zijn familieleden als ze dit vermoeden. Want kijk hier in Kafarnaüm zijn er mensen uit Jeruzalem aangekomen om te zien wat hij doet en om te horen wat hij zegt. Zij zijn niet akkoord met zijn optreden. Ze beschouwen de werken die hij doet als tekenen dat hij omgaat met de duivel.

Schriftgeleerden uit Jeruzalem moeien zich met Jezus. Ze komen onrust stoken in het vredevolle Galilea. Ze vertrouwen hem niet. Hun verwijt is dubbel: dat hij door een onreine geest is beziel, dat hij van de duivel is bezeten. Ze beschuldigen hem in feite van toverij.

Toegegeven, Jezus had al daden gesteld die de Schriftgeleerden stoorden. Hij had zijn leerlingen verdedigd die op sabbat aren hadden geplukt. En zelf had hij op sabbat een man met verschrompelde hand genezen (cf. Mc 3,5). Jezus had in Kafarnaüm indruk gemaakt door een bezetene te genezen. De boze geest had daar erkend dat Jezus de meerdere is, de heilige Gods. Maar de Schriftgeleerden betwisten zijn gezag. Ze beschuldigen Jezus dat hij gedreven is door een slechte geest. Het is de duivel die in hem steekt.

Het lijkt voor Jezus wel op een dubbele aanval. Hij wordt van twee kanten aangeklaagd, de familie die hem voor zot verklaart en de farizeeër van bezetenheid van de duivel.

Dit verwijt is voor Jezus een aanleiding om uit te weiden over het gevaar van verdeeldheid. Het kwaad dat het aanricht. Verdeeldheid in een familie, in een groep, in een land, in de politiek. Veel energie en veel tijd gaan er mee verloren. De gevolgen kunnen jaren meegaan. Dat geldt natuurlijk ook bij de verkiezingen van vandaag. Ook hier geldt: Denk goed na want de gevolgen kunnen jaren meegaan.

Beste mensen,
met welke argumenten staan mensen tegenover elkaar? We hebben al te vlug een etiket klaar om op iemand te plakken. Daardoor zijn we blind voor het goede dat ze doen en scheppen we een sfeer van wantrouwen. We slagen er zelden in om genuanceerd over iemand te spreken. Verwijten en aanklagen zijn gemakkelijke manieren om iemand buiten spel te zetten. Hoe wordt er politiek gesproken, met welke argumenten en bedoelingen? Laat ons nooit vergeten dat woorden écht kunnen doden.

De nieuwe familie

Wanneer Jezus spreekt, spreekt Hij niet over zijn eigen familie in Nazareth, maar over een nieuwe familie. Hij spreekt van een nieuwe familie, waartoe elkeen kan behoren die de wil van God doet.

Is dit een smalle of een brede deur om van buiten binnen te komen, om tot die nieuwe familie te behoren? Het gaat over de wil van God, waarvoor wij bidden in het Onze Vader, het gaat over God die wil dat wij hem beminnen en de naaste als onszelf. De nieuwe familie berust niet op biologische afstamming, maar op een familieband door naar het woord van Jezus te luisteren en het op te volgen (cf. Mc. 10,30). Jezus nodigt zijn moeder en familie mee uit om naar binnen te komen, om deel uit te maken van deze nieuwe familie.

Dwaas voor de wereld

Wie tot deze familie toetreden, moeten er rekening mee houden dat zij in de ogen van medemensen de kans lopen om ook voor dwaas gehouden te worden. Is het wel normaal jezelf te vergeten om anderen te helpen, om een carrière op te geven en je te bekommeren om daklozen en armen? Wordt ons door de media niet te vaak een wereld voorgesteld waarin elk genot geoorloofd is en alles mag. Ben je niet dwaas als je daarin niet volgt?

Dwaas wanneer we instemmen met het Credo, met onze geloofsbelijdenis.

Dwaas wanneer we onze reis onderbreken om de gekwetste langs de weg te helpen.

Dwaas wanneer we tegen de stroom in willen varen, ons niet laten drijven door alles wat gezegd en geschreven wordt, mensen die niet meelopen, die niet elk succes toejuichen, die tijd maken en zich inzetten voor anderen.

Blijven we buiten of durven we laten zien dat we écht lid zijn van deze familie, deze kring van Jezus?

Wellicht is onze kring bondgenoten groter dan wij vermoeden. Zijn we niet allen broeders en zusters, met een opdracht in deze wereld!

© *Cor van den Bosch*